

Porcelán

Porcelán

Svět je jako z porcelánu
kam šlápneš všechno se rychle bortí
myšlenky plujou okolo tvý hlavy
ta správná ale někde jinde bloudí jinde bloudí

Pak nevíš kde ti hlava stojí
a nevíš kde je nahoře kde dole
pak doufáš že se všechno změní se to změní
a doufáš že nebude to bolet

Až ráno vyjde žhavý slunce
kulatý až se ti hlava točí
náhle zjistíš že je všechno jinak
po tvém boku někdo tiše kráčí tiše kráčí

Pak nevíš kde ti hlava stojí
a nevíš kde je nahoře kde dole
pak doufáš nebude se to měnit se to měnit
a doufáš že nebude to bolet

Až zajde slunce a za tvá záda
padne stín a všechno bude stejný
až pochopíš že budeš zase sama
a obávat se další nové změny nové změny

Zas nevíš kde ti hlava stojí
a nevíš kde je nahoře kde dole
zas doufáš že se to změní někdy změní
a doufáš že přestane to bolet